

(Вијести, 21-22.07.2009)

Подгорица – Док истражни органи Хрватске и Србије покушавају да ријеше убиство власника “Национала” Ива Пуканића, његов пријатељ и некадашњи блиски сарадник премијера Мила Ђукановића, Ратко Кнежевић у интервјуу електронском поштом, који ће “Вијести” објавити у наставцима, убијеђен је да иза атентата на хрватског новинара стоји “дувански картел”, који је покушао и медијски да загосподари простором бивше Југославије. О својим сазнањима о шверцу цигарета, тајним каналима, рачунима и особама укљученим у тај посао, Кнежевић је дао и изјаву италијанској Дирекцији за борбу против мафије, након чега је добио информације да му је угрожена безбједност, те и да је он сљедећа мета “војног крила дуванског картела”... Кнежевић живи у Лондону и ово је први пут послје пет година да говори за неки јужнословенски медиј и о свом односу са Ђукановићем.

• **Каква је Ваша улога у шверцу/транзиту цигарета преко Црне Горе?**

- За тај сам “посао” сазнао као и сваки други грађанин Црне Горе. То је била најлошије чувана црногорска тајна. Као савјетник господина Ђукановића и шеф Мисије Црне Горе у Сједињеним Државама, наравно да сам знао и више. Био је то посао који је могао, на свој начин, бити легитиман само и искључиво тијekom трајања санкција Уједињених нација, јер је требало “намирити” државну касу у сваком смислу. Тада је имао сваку оправданост. О погубном утицају економског ембарга УН на земље и друштва која су му изложена писао сам и у својој студији из 2006. године која је посвећена политичкој економији транзиције Црне Горе, као тада, најновије европске државе. Међутим, оно што је почело као “заобилазак” ембарга, прерасло је, након његовог скидања, у један од највећих бизниса у региону, па и у цијелој Европи, у којем су се “окренуле” милијарде долара. Нажалост, да бисте кренули у тај посао, као Влада земље изложена томе, морате се ослонити на актере који познају илегална тржиста, “подземне” методе пословања и токова новца, те алтернативне канале транспорта.

Проблем настаје када ваши партнери из “илегале”, постану и стални партнери у послу након што санкције прођу. Те неприродне алијансе из периода санкција настављају да живе и након њих, стварајући нераскидиве везе са влашћу и оним њеним коруптивним експонентима.

Тај процес ствара у земљама транзиције нову елиту богаташа која се везама, “бондовима” створеним у “прљавим” пословима и енормном количином готовине добијене од истих, сада користи да би контролисала друштвене, политичке и економске процесе у земљи. Исто тако, у јавности се стварају блажи “филтери” према криминалним активностима, који деморализирају било какав озбиљни напор да се на здравим основама реорганизују друштвени и економски процеси.

То се управо десило у Црној Гори Милу Ђукановићу. Умјесто да се са тим активностима, послом и његовим актерима стане оног тренутка када су завршене санкције, доласком Ђукановића на трон апсолутне власти у Црној Гори 1997. године, тај посао још јаче расте, цвјета, да би, по извјештајима агенција за заштиту законитости ЕУ и САД, у 1999. и 2000. износио неколико милијарди долара годишње. Црна Гора постаје роб тог посла, а Ђукановић његов главни експонент. Тако је успио бити легални предсједник државе и Владе и лидер највећег илегалног бизниса у Европи након Другог свјетског рата, те партнер италијанске и српске мафије, што је документовано у истрагама Антимафијашке дирекције у Барију, Државног тужилаштва Швајцарске у Берну, Канцеларије за сузбијање превара и корупције ЕУ (ОЛАФ) у Бриселу, као и документима различитих институција у Вашингтону, Бриселу, Лондону и Берлину, који су на захтјев, наравно, доступни широј јавности, па и црногорској.

• У свједочењима пред италијанским тужиоцима Ваше име се често помиње? Да ли Вас је италијански тужилац позвао да свједочите? Шта сте тамо рекли?

- На позив господина Шелзија, а након неколико интервјуа које сам дао штампи у нашем региону о проблему шверца цигарета и умијешаности Ђукановића у цијели процес, свједочио сам у Барију, у априлу 2002. године. Моје свједочење је доступно јавности, такођер.

• Тврдите да је велики износ од државних такси на транзит/шверц цигарета отишао у приватне џепове? Знате ли ко је, како, када и колико новца зарадио од транзита/шверца цигарета кроз Црну Гору? Имате ли доказе за то? Ако имате, какве?

- Цијели посао био је од почетка нетранспарентан и обавијен велом “државне тајне”.

Пише: Ратко Кнежевић
уторак, 21 јул 2009 22:40

Почео је као јако потребна и посебна “акција” Државне безбједности Црне Горе да би се напунио државни буџет. У ту су сврху на почетку ангажовани инспектори службе, Калуђеровић и Стаматовић, да тај посао воде и контролишу за рачун и у име државе. Како је посао био лукративан од првог дана, и како неке није одговарало да државни органи знају све о обећавајућим количинама готовине, убрзо је формиран нови “тим”. Италијански дио посла, тако, од тада контролишу Веселин-Веско Баровић и Бранко Вујошевић, отварајући приватну фирму М.Т.Т. (што стоји за Montenegrin Tobacco Transit). Та агенција посредством свог представника у Милану, Душанке Јекнић, ступа у контакт са “клијентима” који су експоненти и лидери кључних мафијашких кланова Барија и Напуља, који добијају четири ексклузивне лиценце за транспорт цигарета преко Црне Горе.

Зато плаћају, како паушалну, тако и таксу по мјери транспорта. Они опет отварају специјализовану мјењачницу у Лугану, у Швајцарској, за прање новца из тог посла, о чему је врло пластично свједочио пред тужилаштвима у Барију и Берну некадашњи сарадник црногорске Владе Горан Стањевић. Српски дио посла, који је запањујуће био у обиму скоро исти са италијанским, по договору Јовице Станишица и Мила Ђукановића, контролише Станко-Цане Суботић, до тада непознати кројач и трговац ситном робом са Уба, који за своје помоћнике у Црној Гори узима два Ђукановићева кућна пријатеља Душка Бана и Жељка Михаиловића.

Полицијску заштиту у оба посла, како “српском” тако и “италијанском”, спроводи Горан Жугић, а након његовог убиства, Вук Бошковић. Свима њима све вријеме само је један “шеф” и само једном човјеку одговарају – Милу Ђукановићу.

Тако Ђукановићу успијева оно што није до сада успјело ни једном политичару у Европи – истовремено је био предсједник Владе или државе и шеф картела који је управљао једним од највећих илегалних послова у послеријатној историји Европе.

Само у 1999. и 2000. години, преко рачуна фирми CODEX из Лихтенштајна и Dulwich са Кипра, “опрано” је око 2,3 милијарде њемачких марака. За ове фирме истражитељи из Барија сумњају да су их контролисали управо Ђукановић и Суботић, а то су и документовали у дијелу оптужнице у Барију.

• Да ли сте знали да италијанске власти прислушкују телефоне појединих црногорских званичника?

- У новембру 1996. срео сам се, на њихов позив, са високим званичницима тадашње италијанске Владе у Риму, на пропутовању из Вашингтона за Подгорицу. У врло отвореном, пријатељском разговору рекли су ми да је Црна Гора постала стјечиште и “оперативна платформа” најјачих италијанских мафијашких кланова, да поред цигарета шверцују дрогу и оружје, да су им у оружаним сукобима са шверцерима погинула неколика цариника и полицајца на дужности, и да су одлучили да прекину “морску трасу”, да тај посао више неће толерисати, те да за то имају и зелено свјетло партнера у Европској унији. Ту сам поруку пренио Ђукановићу и убрзо је уприличен састанак између Мараша, тадашњег кључног Ђукановићевог “безбједњака”, и представника више италијанских агенција за заштиту закона, којем сам присуствовао и ја.

Италијанска страна је доставила списак свих мафијаша са њихових потјерница, око 30 особа, са доказима о њиховом боравку у Црној Гори, међу којима су били и прислушкивани разговори особа из Италије са боравком у Бару, Будви, Херцег Новом и њихових “пријатеља” из Црне Горе, као и њихове свјеже фотографије. Закључили смо и господин Мараш и ја да је италијанска служба и те како била активна у Црној Гори, јер је, наравно, контролисала своју мафију у “емиграцији.”

Дакле, информације да се све прати, снима, прислушкује, осим нас, морао је имати и господин Ђукановић, наравно. Помањкање “сигурносне културе” и њему својствена ароганција, те погрешне процјене његових сарадника и пријатеља омогућиле су, данас је очигледно, да италијански истражитељи повежу све тачке црногорског политичког и Ђукановићевог приватног, животног “мозаика”.

• Пуканић је пред тужиоцима у Италији тврдио да му је Вилијам Монтгомери рекао да је Ђукановић зарадио 130 милиона долара који се налазе на страним рачунима. Ви сте тврдили да сте имали увид у његов наводни рачун у Швајцарској. Имате ли доказе за то?

- Могу да потврдим да сам се у мају 2001. године срео са покојним господином Пуканићем и господином Монтгомеријем у Загребу, и да смо коментарисали писање “Национала” о дуванској мафији. Потврђујем да је господин Пуканић вјерно пренио детаље тог разговора истражитељима у Барију. Господин Монтгомери је рекао ту реченицу, али није специфицирао гдје се налазе ти рачуни и ко их контролише. Понудио је и сарадњу господину Пуканићу на даљем откривању нових “садржаја” у тој теми. Вјерујем да је до те сарадње касније и дошло. У једном сасвим другом контексту, и нешто

Пише: Ратко Кнежевић
уторак, 21 јул 2009 22:40

касније, мени су Карлос Акаведо, амерички адвокат из Форт Лодердејла који је заступао владе десет европских држава и саму Европску комисију у спору против великих дуванских компанија пред судом у Њујорку, и пуковник италијанске Финансијске полиције Салваторе Катаниа, тада на служби у ОЛАФ-у у Бриселу, показали доказе за три рачуна који су, по њиховим ријечима, били под контролом господина Ђукановића.

Радило се о рачуну у једној малој банци у Киасу, селу на швајцарској страни италијанске границе, Банци свицера италиана, о рачуну у UBS банци у Цугу (село поред Цириха) и рачуну у једној штедно-кредитној задрузи из истог мјеста. На рачунима је, по њиховим ријечима, било неколико милиона долара, али су након писања “Национала” сви напрасно затворени, као и рачуни чланова његове фамилије у банци UBS Лугано, те других његових пријатеља. У снимљеним и објављеним телефонским разговорима госпође Јекнић имате конкретне детаље о затварању тих рачуна, за које се управо она побринула.

“Трагови” тих доказа против Ђукановића и његових пријатеља такођер се налазе у том обимном спису у Њујорку и сигуран сам да су на захтјев упућен тамошњем Федералном суду доступни јавности.

Исто тако, колико сам схватио из разговора са новинаром италијанског “Еспреса” и америчког Центра за јавни интегритет Леом Систијем, који сам водио прошлог марта у Лондону, италијански истражитељи из Барија сматрају да је рачун фирме CODEX у Лихтенштајну био под директном контролом господина Ђукановића. Наиме, са њега су плаћане ствари као што су блиндирана стакла за Ђукановићев стан у Подгорици, наручена у Италији, рачуни за блиндиране “аудије” за њега и његову пратњу, рачуни за Ђукановићев и боравак његове пратње на путовањима, изнајмљивање авиона, куповина два нова авиона, сваки по близу 20 милиона долара вриједности, један за потребе Владе, други за потребе Суботића, школовање дјете његових пријатеља у иностранству, а омашком, ако сте пратили недавну јавну полемику Цанета Суботића са Александром Тијанићем, стигла је и “потврда” да је Тијанићев хонорар за рад на Трећем каналу Телевизије Црне Горе дошао са тог рачуна. Доста посла за доброг, амбициозног и храброг црногорског тужиоца, ако таквог има у Црној Гори.

Исто тако, требало би да знате да у званичним документима тужилаштва у Барију постоји документација, докази, црно на бијело да је фирма Станка Суботића са сједиштем у Лихтенштајну, CODEX LTD. и Dulwich са сједиштем на Кипру, преко својих рачуна “пребацила” више од милијарду и сто милиона еура у 1999. и 2000. години. Откуд једном бившем снајдеру, молим Вас, толики новац?

• У једном интервјуу тврдите да дувански картел има „војно крило и групу обучених десперадоса спремних да убију и за мало новца“. Рекли сте да је било покушаја Ваше физичке ликвидације, које сте избјегли. Када, гдје и како сте то избјегли? Ко Вас је заштитио и упозорио?

- О убиствима која су везана за дувански картел у Црној Гори није документовано писао само “Национал”. Упозорење је довољно чудна коинциденција за сваки нормални људски мозак, да су погинули, а да убице никада нису откривене, овим редом: Вања Бокан у Атини, зачетник тог посла, први партнер црногорске Владе и значајан финансијер ДПС-а у то вријеме и једно вријеме Суботићев ментор, Радослав Стојичић звани Баца, убијен у Београду јер се усудио да рекетира господина Суботића, Јусуф-Јуса Булић, убијен у Београду након покушаја да од Суботића “наплати” дуг за Бокана, Горан Жугић, убијен у Подгорици, шеф подгоричке полиције и најинтимнији пријатељ Суботића и “пулен” Ђукановића, Бели Распоповић, други човјек по функцији и први по моћи тадашње црногорске Државне безбједности (јавна је тајна да је био у “рату” са Жугићем), Милан Рајковић, сарадник црногорске службе, убијен у Београду након сусрета “блиске врсте” са Бајом Секулићем, Суботићевим иминтимусом и организатором, по властитом признању, од секси партија до “прљавих” послова за истог, те сам Секулић, који је убијен 2001. само двије седмице након избијања афере “Национал”, те Душко Јовановић, власник и уредник “Дана”, потенцијални свједок у Барију, и Иво Пуканић, власник и уредник “Национала”, убијен звјерски у терористичком акту, у центру Загреба, након гомиле (documents of police organs) пријетњи које су стизале из Црне Горе.

Интересантно је, такође, да су и покојни Жугић и Секулић оставили иза себе вишемилionске износе у њемачким маркама на рачунима на Кипру, у истој банци коју је користила Суботићева фирма Dulwich.

• Како утврдити гдје су државне паре?

- Италијанска оптужница је доступна јавности, са именима пилота авиона и курира, од којих су неки и свједочили, те регистрацијама авиона који су новац преносили са Подгоричког на аеродром на Кипру. Ту је најчешћи фамозни авион који је користила Влада Црне Горе са регистрацијом N999 CX. По свједочењу једног од пилота, три деветке на репу су специјална жеља купца Цанета Суботића, јер је рођен 9. 9. 1959.

Држава Црна Гора на име такси требало је да наплати макар 30 одсто од тог износа. Да ли се може документовати такав и толики улаз капитала у буџет Црне Горе у те двије године? Ако не, онда је тај дио отишао у приватне џепове учесника овог посла, и буџет Црне Горе је оштећен за онај дио прихода који му припада по принципу “контроле територије”.

Зато би Управа за сузбијање прања новца, државни тужилац и тужилац за организовани криминал Црне Горе морали, на бази тих докумената, тражити контролу банкарских рачуна тих двију фирми (CODEX LTD. и Dulwich). Доступни су им бројеви рачуна, имена банака, имена курира, датуми полијетања и слијетања авиона, њихове регистрације, имена капетана. Изјаве дате истражитељима у Барију. Дакле, доказа колико хоћете. Поготову зато што је Кипар сада у Европској унији и што су, након више скандала, лихтенштајнске власти приморане да открију поријекло имовине на свим рачунима и то уназад више година и деценија. Има ли воље у Црној Гори за тако нешто?

• Од кога сте добијали упозорена да сте сљедећа мета и због чега бисте били угрожени? Због чега би неко имао мотив да Вас убије?

... Питајте господина Кестнера о методама којима се користи господин Суботић? О томе је, у више наврата, причао истражитељима у Загребу и Барију. Сигуран сам да ће и након овог интервјуа у Подгорици засједати “ужи кабинет смрти”, као и много пута до сада.

Упозоравали су ме, раније скупа са Пуканићем, хрватске службе сигурности, које су чак у једном разговору са тадашњим хрватским министром Лучином, од Мараша, оптужене, зато што ме штите и што су ме наоружале?!

Након више директних упозорења и пријетњи, обратио сам се још фебруара 2001. писмом Ђукановићу, у којем сам му рекао каквим пријетњама од његових пријатеља, преваходно Суботића, сам изложен. То сам му писмо послао са супотписом мојег адвоката у Вашингтону, и уручено му је, његов је потпис на доставници, док је био на територији САД-а, у апартману, у хотелу “Фор сизонс” у Вашингтону. Копију сам прослиједио FBI-у, те сигурносним службама влада земаља чији сам држављанин (Велике Британије и Хрватске), те оних у којима радим, и путујем. То сам писмо дао и

Пише: Ратко Кнежевић
уторак, 21 јул 2009 22:40

господину Монтгомерију, док је био на функцији шефа америчке мисије у Србији и Црној Гори, који ми је након тога омогућио “брифинг” у вези моје сигурности са америчким стручњацима у Амбасади САД у Загребу.

То сам писмо послао и господину Шелзију, те најодговорнијим људима италијанских сигурносних служби. Управо су ваше новине својевремено објавиле снимак телефонских разговора које је госпођа Јекнић водила са Душком Марковићем, шефом црногорске ДБ, Ацом Ђукановићем, Зораном Јовановићем - пратиоцем Ђукановића - и самим господином Милом Ђукановићем у којем отворено говори о томе како сам праћен, на сваком кораку и како ће се “братови пријатељи побринути” за мене.

Како је госпођа Јекнић право “дубоко грло” Ђукановићевог режима, јављају ми и из Љубљане да она то прича и сада - тамо.

Господин Веселин Баровић је по признању, изреченом пред свједоцима који сви имају име и презиме, познатог загребачког угоститеља Слободана Цимбура, пријатеља многих хрватских политичара, рекао да ћу бити, цитат: “убијен чим крочим у Црну Гору”.

• С обзиром на то да вам је Вилијам Монгомери пријатељ, како сте више пута рекли, да ли знате је ли и његова безбједност угрожена, због истих разлога?

- Не могу рећи да ми је господин Монтгомери пријатељ, али знамо се јако добро. Са њим сам се сусретао у Загребу крајем деведестих више пута, јер је био и као амбасадор у Хрватској у тиму Стејт департмента који је покривао цијели регион Балкана. Имали смо, имамо доста заједничких познаника и пријатеља у Вашингтону. Био сам, са супругом, његов и гост америчке морнарице, једини Црногорац на првом америчком носачу авиона “Двајт Ајзенхауер” који је у љето 2000. дошао у почасну посјету Дубровнику, граду који обиљежава најтамнију мрљу црногорске прошлости. Рекао ми је тада: “Радо бих позвао и твоје ‘пријатеље’ из Црне Горе али не смијем, због прошлости. Зато ти представљај Црну Гору”.

Срели смо се, након тога, и у Риму на преговорима око помоћи америчког буџета Црној Гори након косовске кризе. Звали су ме једном приликом скупа он и покојни премијер Ђинђић да дођем у Београд, будем њихов заједнички гост, али се након избијања

Пише: Ратко Кнежевић
уторак, 21 јул 2009 22:40

“дуванске афере” нисмо срели све до прошле године. Случајно сада, али потпуно независно један од другог, радимо као савјетници за истог клијента, велику хрватску компанију. Не знам ништа о његовој угрожености. Не вјерујем да ико озбиљан мисли да је он био “мотор” афере “Национал”. То је плод маште Суботићевог медијског гуруа Бебе Поповића, јер је на Монтгомеријев захтјев Поповић и уклоњен из Ћинђићевог кабинета. Мислим да нико не смије данас повриједити, или не дај боже, убити амбасадора САД. Па макар он био и бивши.

• Шта знате о некадашњој Пуканићевој угрожености - од кога је добијао пријетње и да ли имате сазнања или доказе ко је наручио његово убиство?

- О Пукановићевој угрожености све је он, нажалост, рекао сам у разговору са Шелзијем, који је објављен. Своју је “угроженост” смрћу “доказао”. То што је радио, писао, и причао са Шелзијем, то га је и убило. У мојој перцепцији ствари, ја, особно, немам више сумњи у то, он је погинуо као жртва свог заната, свог пера, своје храбрости и храбрости његових новинара. Његов је живот била “хроника најављене смрти” од када је зауставио својим писањем најјачу мафијашку организацију на Балкану у 20 стољећу. Да није било њега, сигуран сам, данас би “дувански картел” владао не само Црном Гором, већ и Србијом и Хрватском. Погледајте само траг новца који води према покушајима контроле и преузимања медија, те њиховој дистрибуцији у региону, чија је својеврстна “жртва” била и ваша новина. Обратите пажњу на недавну изјаву самог Суботића, у њему наклоњеним новинама у Загребу, како је дао 10 милиона еура својевремено Демократској странци у Београду. На покушај да Суботићев савјетник Срђан Керим постане предсједник Македоније, што Груевски није допустио.

Знате ли да се у хотелу “Риц” у Паризу већ више пута сусрећу са Суботићем и Ђукановићем Александар Вучић и Томислав Николић (први сусрет је био октобра 2007. године, присуствовао му је новинар из Београда Миломир Марић). Зашто? Зато јер Суботић и Ђукановић одавно имају план завладати медијским и политичким простором бивше Југославије, а заради својих пословних интереса и илегалних активности. Ето, то је био је тај “паклени план”, који су Пуканић и његов “Национал” разоткрили, и због којег су Пуканић и Фрањић погинули. Није моје да се бавим том истрагом. На сву срећу, полиције и тужилаштва Хрватске и Србије, углавном су тај случај ријешиле. Ваљда ће доћи и до налогодавца, или више њих, убрзо.

• Хрватски медији су објавили да сте били у нелегалним пословима, тачније шверцу цигарета и оружја са Хрвојем Петрачем? Да ли сте и у каквој вези са Петрачем?

- То нису објавили хрватски медији, већ “Недјељни телеграф” из Београда, одмах након избијања афере “Национал”. Тада су, у режији Бебе Поповића, а у сврху “контроле штете” спаковали “бабе и жабе” и направили “нову хрватску мафију” све са предсједником државе, министрима у Влади, успјешним пословним људима, гдје се нашло и моје име. Харанга се наставила у подгоричкој Републици, ТВ Пинку, а само је један текст “прогурао” Куљиш у хрватском Плаубоуу. Ових смо дана из пера истог Куљиша сазнали да је то било након Куљишевог и Васићевог сусрета са Ђукановићем у кафићу “Гранд”, у Подгорици, гдје Ђукановић прима “специјалне” госте.

Све полиције и надлежне службе земаља у којима живим и радим знају да се никада, али никада нисам бавио шверцом цигарета, нити било каквим илегалним послом. Нити сам било када и било гдје радио било какав посао са господином Хрвојем Петрачем. Лако је провјерити, ако некога стварно занима. Никада нигдје нисам кривично гоњен или осуђиван. Сукоб који сам имао са британским правосуђем, у вези ембарга УН, ријешен је њиховом јавном исприком, у мају 1999. године.

• Да ли познајете Жељка Шелендића који је наводно Пуканићу, како се наводи у његовом свједочењу италијанском тужилаштву, нудио 5 милиона долара да не пише о шверцу, тврдећи да су то спремни да плате „пријатељи из Монака“?

- Не познајем господина Шелендића, познајем, површно додуше, његовог сина. Пријатељ из Монака је био Милан Јанковић, алиас Филип Цептер.

• Процјенивали сте да „лукав анголаксонски лоби“ неће дозволити да се припадници “картела” олако извуку, те да ће дио њих завршити у Хагу а дио у Барију. То се, ипак, није десило, посебно за хашки дио, а у Барију је архивирана и оптужница против Ђукановића, кога стављате у то друштво?

- У Барију је архивирана оптужница против Ђукановића искључиво, само и ексклузивно зато што се позвао на имунитет предсједника Владе, који по билатералном уговору између Италије и Црне Горе уживају још министар спољњих послова и предсједник државе. Оптужница је против њега подигнута, детаљно образложена и – архивирана. Да ли се једном може реархивирати, када господин Ђукановић не буде више на функцији, и да ли имунитет важи и за казнена дјела “јаче” кривичне категорије, него што

Пише: Ратко Кнежевић
уторак, 21 јул 2009 22:40

је удруживање у злочиначку организацију, њено промовисање, организовање у сврху нелегалног стицања материјалне добити великих размјера, треба питати стручњаке за италијанско и међународно казнено право.

Када је “малтешки витез” господин Туђило, иначе његов адвокат, саопштио Ђукановићу да је члан 414 италијанског Кривичног законика јако опасан по њега и да може донијети могућу казну до 40 година затвора, ако се докажу кривична дјела, сам се је Ђукановић “сјетио” да треба скинути једног поштеног и доброг човјека Жељка Штурановића са челног мјеста Владе, те тиме повратити себи имунитет, како би се спасила угрожена слобода. То је једини прави разлог повратка Ђукановића на челну позицију у Влади, јер срео сам се нешто мало прије тога са господином Штурановићем у Загребу, дјеловао ми је као човјек који је побиједио ту тешку болест и који није, мој је закључак, хтио одступити.

Све остало је неуспјешни спин господина Ђукановића, јер да је хтио да оде као грађанин у Бари, имао је прилику за то од октобра 2006. до фебруара 2008. Шелзи га је, с нестрпљењем, чекао. Процес против осталих оптужених наставља се на јесен, у новембру. Биће интересантно видјети могу ли се они позвати на имунитет “шефовог” имунитета. А ако је господин Ђукановић тако храбар и тако сигуран у своју невиност, као што покушава да нам каже, зашто онда не затражи, рецимо, да црногорско тужиластво путем међународно- правне помоћи позове за свој “рачун” и у корист црногорске јавности једног или више независних истражитеља из неке од “неутралних” земаља ЕУ, у којој постоји култ права и закона, као што је Њемачка или Енглеска, који ће посјетити тужилаштва у Барију и Берну, Федерални суд Њујорка, тужилаштва у Београду и Загребу, банке на Кипру, у Швајцарској и Лихтенштајну, Трезор Министарства финансија у Подгорици, те утврдити заиста, једном за свагда, има ли одговорности господина Ђукановића у тим дјелима која му се опетовано приписују?

То је једини прави начин да господин Ђукановић “ушутка” своје критичаре и “доносиоце” лоших вијести, па и мене, наравно. Слутим да он, наравно, нема храбрости за то, и претпостављам - по њему се никада неће у нас ништа звати, осим ове “оловне године” које нешто дуго трају.

Што се Хага тиче, најбоље би било да сам Ђукановић прича о томе колико је новца потрошено да би се његова одговорност за нападе полицијских снага Црне Горе којима је он био изравни претпостављени као предсједник владе, на Дубровник “заборавила”. Вељко Булајић је мјесецима, годинама обилазио надлежне хрватске институције не би ли одустале од прогона Ђукановића. Он је то “наградио” спонзорирањем филма

“Либертас” о Марину Држићу. Каквог парадокса, какве срамоте и за Дубровник, и за успомену на Држића.

• Да ли је Ђукановићев имунитет разлог што он неће одговарати за наводну умијешаност у шверц, или је, можда, као што је нагађано, постигнута нека нагодба. Због чега, по Вашем мишљењу, велике адвокатске куће у Вашингтону и Лондону ништа нијесу предузеле, као ни канцеларија ОЛАФА у Бриселу, за које сте тврдили да врло брзо све могу да провјере у вези са нелегалним транспортом дувана?

- Није истина да институције Европске уније, заинтересованих земаља и конкретно Италије нису ништа предузеле. Црна Гора је под огромним политичким притиском тадашње италијанске Владе и Европске комисије (о томе пише и Крис Патен, претходник Солане у својим мемоарима “Не баш дипломат!”) пристала да сарађује у акцији названој “Примавера” и испоручила је све италијанске мафијаше са своје територије, или им је сугерисала да напусте земљу. Тиме је “транзит” цигарета према Италији престао.

У грађанској парници коју су десет европских влада и Европска комисија водили против велике “тројке” дуванских компанија, суочени са чврстим доказима, (међу којима су и они о умијешаности Ђукановића и “екипе”) те могућношћу кривичног прогона њихових челника, те су компаније пристале на судску нагодбу која је у укупној суми премашила четири милијарде долара. Тиме су владе “погођених” земаља надокнадиле дио штете од ненаплаћених такси, а компаније се обавезале у посебном документу да више неће радити са људима попут Савина, Дела Тореа, Баровића или Суботића. Једнога дана, нека нова, озбиљна црногорска Влада моћи ће од тих истих компанија, у име својих грађана наплатити штету коју је претпјела у “прљању” и искоришћавању свог имена и своје територије у нелегалне сврхе, ако за то буде било жеље.

Српско тужилаштво и судство привели су крају акцију “Мрежа”, што је резултирало хапшењима најближих Суботићевих сарадника и стављањем Суботића на Интерполову потјерницу. Шверца цигарета из Црне Горе у Србију, између осталог и због тога, више нема. Једина држава која није дала коначни извјештај о тим годинама, и правим бенефакторима тог стања и тог посла, је Црна Гора.

• Ако је тако, зашто је Суботић пуштен из екстрадиционог притвора у Русији, да ли је тачно да му је премијер то средио, и како је он и даље на слободи, а судски процес у Београду споро одмиче?

- Према информацијама које ја имам, Суботић је пуштен из притвора у Москви захваљући везама Олега Дерипаске и Зорана Бећировића који, претпостављам, за свој ангажман у случају Суботић треба да добију друге концесије у Црној Гори. Знам, такође, да га је у Москви, док је био у “кућном притвору” у хотелу “Риц Карлтон”, након изласка из екстрадиционог затвора јула прошле године, у више наврата посјећивао, по сопственом признању из недавног интервјуа загребачком “Вечерњаку” његов “најбољи пријатељ” Ђукановић. Нека се не изненади Ђукановић ако се ускоро, а приликом прве кризе гдје ће нечији интереси у Црној Гори бити угрожени, он зна и чији и какви, појави снимак Цанетових и његових забава, уз “специјалне ефекте” у истом хотелу.

• Говорите да је Веско Вукотић нудио да убије Пуканића?

- И мени и покојном господину Пуканићу својевремено се јавио Веско Вукотић, Никшићанин, који је у Црној Гори оптужен за убиство у Котору и који се онедавно након изручења из Белгије налази у београдском затвору. Рекао нам је, гласно и јасно, а у Пуканићевој архиви сам сигуран да има и снимак тог разговора, јер је Пуки такве ствари снимао, да је добио понуду да нас обојицу ликвидира, а заузврат пресуда суда у Котору и по њој издана потјерница биће поништене. Ту је причу поновила и Вукотићева супруга и њен рођени брат у разговору са представником хрватских служби вођеном 2002. године у Њемачкој, у Дизелдорфу, гдје је њен брат живио и радио. Имам индиције да је Вукотић о томе и сличним “наруцбама” говорио недавно са српским истражитељима који раде на случају убиства Ива Пуканића и Ника Фрањића.

• Је ли Гелбард савјетовао Ђукановића да се окане прљавог новца?

- Сјећам се разговора у мојој кући, Ђукановића, Гелбарда (тада Клинтоновог специјалног изасланика за Балкан), Ендија Бера (савјетника Клинтона за антитероризам) и мене, негдје одмах иза рјешавања косовске кризе, 1999. године. Гелбард каже Ђукановићу: “Господине предсједниче, сада имате своја одијела, нешто готовине на рачунима и знам купили сте добар, нови, велики авион. Можда је вријеме да сада, уз нашу помоћ направите једну праву демократску државу, излог наших идеја о томе како треба бити уређен Балкан једног дана. Ето, рецимо знамо да сте, посредством једног нашег фудбалера, Предрага Мијатовића, уговорили састанак са власником једне банке у Женеви, господином Брусом Рапапортом, за ову суботу (била је средина седмице). Ми знамо шта ће Вам понудити тај господин, јер он је на нашој црној листи због огромне количине прљавог новца који је успио опрати... Не препоручујемо Вам тај састанак, то

Сигуран сам да ће и након овога у Подгорици засједати „ужи кабинет смрти”

Пише: Ратко Кнежевић
уторак, 21 јул 2009 22:40

није мјесто, нити добар контакт за Вас...” Ђукановић, наравно, каже: “Ма, да, хвала на упозорењу, нисам знао...никако нећу ићи...” И, знате гдје је био те суботе? У Женеви, на сусрету са тим банкарком, гдје му се и родила идеја о off shore банкарству у Црној Гори, који је једно вријеме био јако проблематичан детаљ у односима са тада, понављам, највећим донатором средстава у црногорски буџет.

(Разговарала **Мила Радуловић**)